

Γαλλίας καὶ ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδόμενη ἀγγλικὴ ἐφημερίς λέγουσιν ὅτι κατὰ τινὰ εἰδήσιν ἐκ Λονδίνου, ἡ Ἀγγλία συμβουλεύει τὴν ὀθωμανικὴν κυβέρνησιν νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν Κρήτην ἀντὶ χρηματικῆς ἀποζημιώσεως.

Ὁ Morning-Post ἀξιοῖ ὅτι δὲν εἶναι ἀπίθανον νὰ συνάψῃ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων γάμον, ὅστις θέλει βελτιώσῃ ὀλικῶς τὴν θέσιν αὐτοῦ ὡς εὐρωπαϊοῦ ἡγεμόνος. Ἀλλὰ, προστίθεται, τοῦτο ἐξαρτᾶται ἐκ τινῶν ὅρων τῶν ὁποίων ἡ φύσις θέλει ἀναδείξει τὴν ἑλληνικὴν ἐξουσίαν. Ὁμολογητέον ὅτι ταῦτα εἰσὶν ὅπως οὖν περινενοημένα καὶ δύσληπτα. Τὴν περὶ γάμου εἰδήσιν ἐπαναλαμβάνουσιν, ἀορίστως ὁμῶς, καὶ ἄλλαι ἐφημερίδες.

Ὁ Κ. Χρ. Φιλητᾶς, ἐκ τῶν ἀρχαίων καὶ ἐπισήμων διδασκάλων τοῦ ἡμετέρου ἔθνους, μέχρι τοῦδε καθηγητὴς ἐν τῇ Ἰονίῳ Ἀκαδημίᾳ, ὠνομάσθη καθηγητὴς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. Πολύτιμον τὸ ἀποτέλεσμα.

Ὁ ἐν Ῥωσσίᾳ Κ. Ἀλέξ. Δημ. Μουρούζης, γόνος τῆς εὐεργετησάσης τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος εὐκλεοῦς οἰκογενείας τῶν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως Μουρουζῶν, ἐδωρήσατο τῷ Πανεπιστημίῳ 25,000 δραχμῶν, δι' ὧν ἡγοράσθη ἀξιόλογος συλλογὴ ἰονικῶν νομισμάτων παρὰ τοῦ Κ. Π. Λάμπρου.

Καὶ ὁ ἐξ Ἡπείρου δὲ Ἀλ. Πλακίδης, ἀποθανὼν ἐν Δακίᾳ, ἀφῆκε δέκα χιλιάδας φλωρίων ἢ 130,000 δραχ. εἰς τὸ ἔθνος, καθικετεύσας τὸν Βασιλέα νὰ διαθέσῃ αὐτὰ εἰς φιλανθρωπικὰ καταστήματα.

Ἰδοὺ ἀληθοῦς φιλογένεια!

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Écrire comme un Ange. Ἐν τῷ ἀρίστῳ γαλλικῷ περιοδικῷ συγγράμματι, τῷ ἐπιγραφομένῳ Γραμικὴ Ἀποθήκη (Magasin pittoresque), τοῦ ἔτους 1840, ἀναγινώσκουμεν (ἐν σελ. 104) ὅτι ἡ συνήθης γαλλικὴ φράσις γράφειν ὡς Ἄγγελος (écrire comme un Ange), προέκυψεν ἐκ τῆς ἐξῆς περιστάσεως. Ἐπὶ τῆς βασιλείας Φραγκίσκου τοῦ Α' (ἦτοι μετὰ τοῦ 1515 καὶ τοῦ 1547), ἦλθε καὶ

ἀποκατέστη εἰς τὴν Γαλλίαν Ἕλληνας πρὸς φιλοκαλούμενος Ἄγγελος Βεργίνιος. Ἦτο δ' ὁ Ἕλληνας οὗτος θυμῶσιος καλλιγράφος· ἡ γραφὴ αὐτοῦ ἐθαυμάσθη παρ' ὅλων τῶν Γάλλων λογίων, ἡ φήμη αὐτοῦ κατέστη εὐρωπαϊκὴ, καὶ ἐθεωρεῖτο εἰς τὸ εἶδος τοῦτο ὁ ἀριστος μετὰ τῶν συγχρόνων του. Ὁ περίφημος Ἄγγελος καλλιγράφος Ἑρρίκος Στέφανος συγκαταριθμεῖτο μετὰ τῶν μαθητῶν τοῦ Ἑλλήνος καλλιγράφου. Τὸ ὄνομα τοῦ Ἀγγέλου κατήντησε μετ' οὐ πολὺ νὰ ἐκφράζῃ τὴν ιδέαν τῆς καλλιγραφικῆς τελειότητος, καὶ ἐντεῦθεν προέκυψεν ἡ ὡς ἀνωτέρω συνήθης ἐν Γαλλίᾳ φράσις, ἥτις λέγεται ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἐννοίαν ὡς ἦν καὶ τὸ ζωγραφίζειν ὡς Ῥαφαήλος ἢ ὡς Μιχαὴλ Ἀγγελος. Ὁ λόγιος Κερκυραῖος Νίκανδρος Νούκιος, ἀναφέρει ἐν τῇ περιηγήσει του περὶ τούτου τοῦ Βεργίνιου, οὗ τινος ἦτο σύγχρονος, καὶ τὸν ὁποῖον ἐγνώρισεν ἐν Παρισίοις. Κατὰ τὸν Νούκιον, ὁ Βεργίνιος ἦτο Κρῆς. Ὁ βασιλεὺς Φραγκίσκος Α' διώρισεν αὐτὸν ἐπιθεωρητὴν τῶν φυλαττομένων ἑλληνικῶν βιβλίων ἐπὶ ἀδρῶ ἐνναυσίῳ μισθῷ. Ὁ Βεργίνιος ἦτο οὐ μόνον καλλιγράφος ἀριστος, ἀλλὰ καὶ φιλόλογος. Ἀντέγραψέ τινα τῶν ἐν Γαλλίᾳ ὑπὸ τοῦ χρόνου ἢ τῆς κακῆς χρήσεως βλαφθέντων ἑλληνικῶν χειρογράφων, προσκέντησε νέα καὶ ἐνέπνευσεν εἰς τὸν βασιλέα Φραγκίσκον Α' τὸν εὐγενὴ ζῆλον νὰ παραδώσῃ πολλὰ ἐξ αὐτῶν εἰς τὸν τύπον ἢ εἰς τὴν χαλκογραφίαν. Εἰς τὸν Βεργίνιον ὀφείλεται ἡ πρώτη διὰ τοῦ τύπου διάδοσις τῶν ἑλληνικῶν, τῶν λατινικῶν καὶ αὐτῶν τῶν ἑβραϊκῶν βιβλίων ἐν Γαλλίᾳ, καὶ αὐτὸς ἐσχεδιογράφησεν ἐκεῖ ἐπιτυχέστατα τὰ πρῶτα τυπογραφικὰ ἑλληνικὰ γράμματα.

Λύσεις τοῦ ἐν τῷ 594 συλλ. γρίφου.

Ὑπομονὴ κακῶν ἀπάντων φάρμακον.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Κατὰ τινὰ διάλεκτον ἄκλιτον μέρος εἶμαι,
Καὶ περὶ τὴν ἀρχὴν μιᾶς ἐξόχου βίβλου κεῖμαι,
Νὰ μ' ἀνατρέψῃς παιδίᾳς χάριν ἐὰν θελήσῃς,
Ὁ ἥλιος θὰ σκοτισθῇ, θὰ σκοτισθῇ ἡ φύσις.

Κ. Π. Υ.

ΓΡΙΦΟΣ.

ΔΙΣ

μαίλο

